

SCHUURPAPIER

No. 2

**gids bij de
tentoonstelling
'SMACK!'**

4 t/m 6 februari 2005

SCHUURPAPIER No. 2

Gids bij de tentoonstelling 'SMACK!'

Op 4 februari 2005 te Rotterdam verschenen met een oplage van 100 exemplaren

© 2005 Rotterdam, de kunstenaars

Schuurpapier No. 2 is een uitgave van:

kunstruimte de Vrije Schuur

Bloklandstraat 151a
3026 TH Rotterdam
de.vs@planet.nl
010 - 477 94 75

volgende tentoonstelling in de Vrije Schuur:

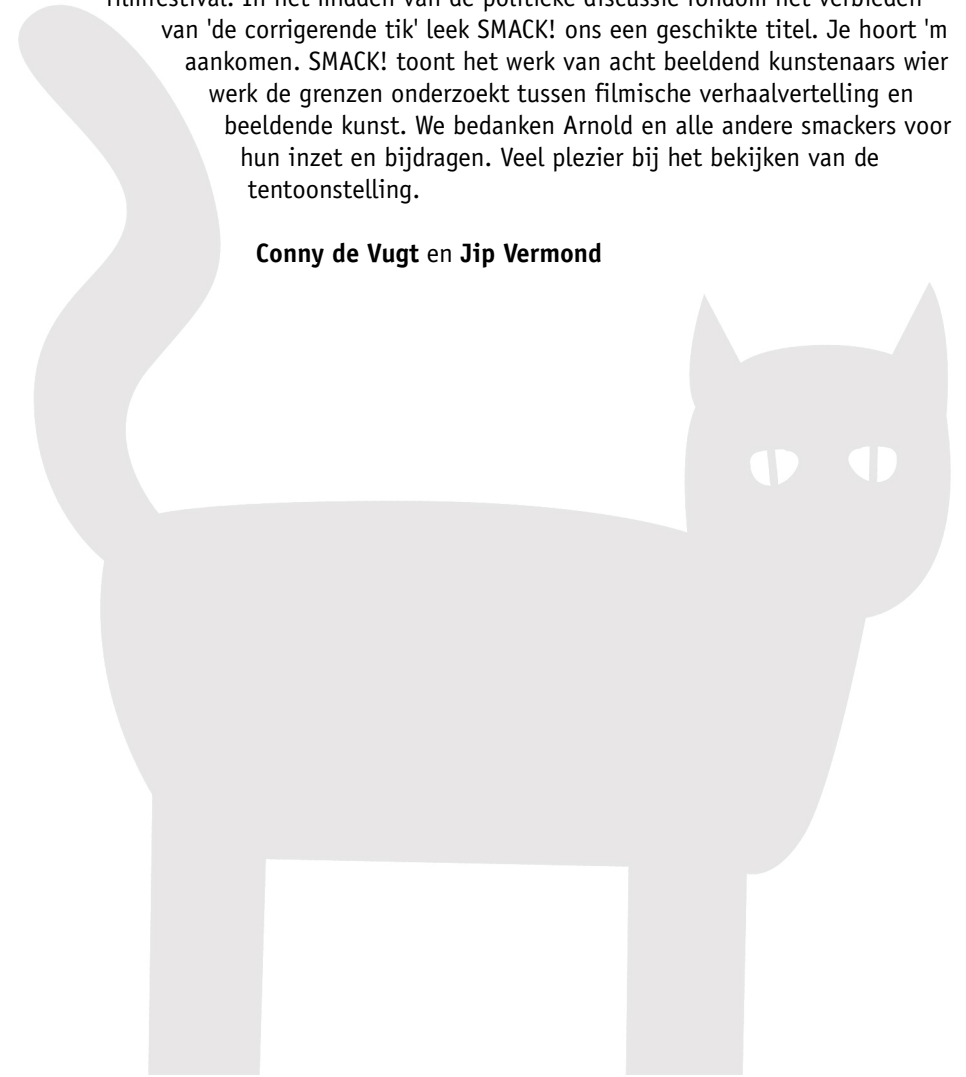
COMPOSED COMPOST is de titel voor een groepstentoonstelling, die plaatsvindt in het weekend van **18 t/m 20 maart 2005**: drie dagen als een koude drempel voordat de lente aanbreekt. In het zicht van verzachting, bloei en hoop wordt de verstilde blik nog even naar binnen gericht. 'Vergankelijkheid' is het thema van deze kortstondige expositie.

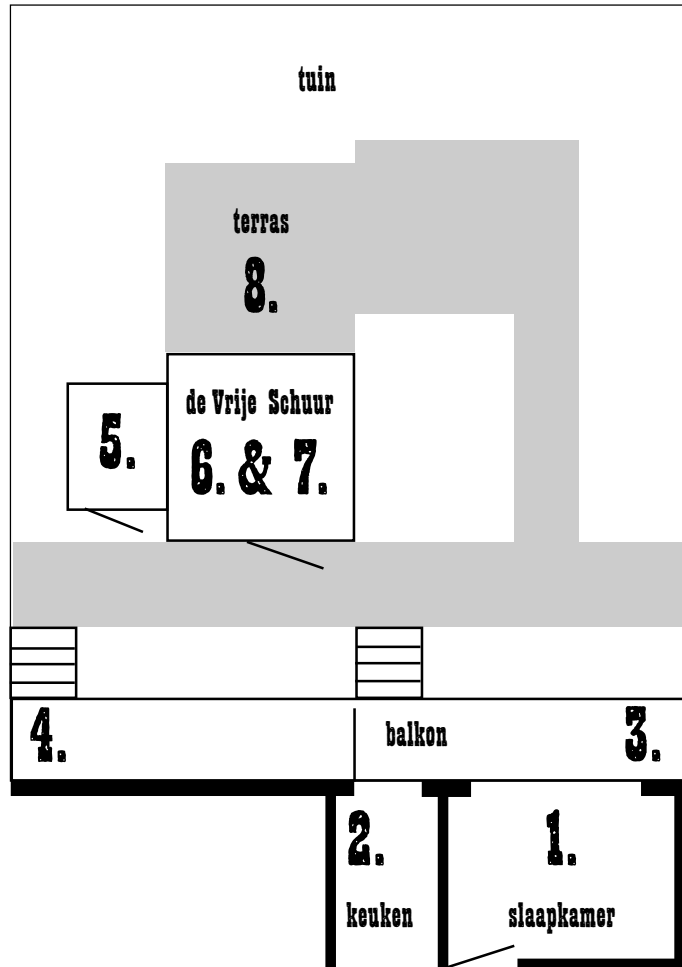
Deelnemende kunstenaars: Anuli Croon, Noëlle Cuppens, Ron van der Ende, Marianne Fontein, Annelies de Greef, Herman Helle en Pauline Kalker, Joannes Hoes, Lidy Jacobs, Maarten Janssen, Jos van der Meulen, Harriët van Reek, Agnes Roothaan, Geerten Ten Bosch, Cora Schmeiser, Machiel van Soest en Michel Wieggers.

Esther Dijkstra	estherpd@xs4all.nl
Miek van Dongen	http://www.miek.org
Kuin Heuff	kuinheuff@hetnet.nl
Coen de Jong	http://www.coendejong.nl
Sabine Stuurman	sabinestuurman@planet.nl
Quinten Smith	http://www.quintensmith.com
Jip Vermond	http://www.condensed.nl
Conny de Vugt	http://www.keepshooting.nl
Gerd Westendorp	http://www.tinyloops.com
de Vrije Schuur	http://home.wxs.nl/~arnosch/vs.home.html
met dank aan:	
klimaatbeheersing	DuoTuin, Egied Simons

Vlak na het afronden van de tentoonstelling VS zijn we door Arnold Schalks uitgenodigd om na te denken over de volgende tentoonstelling in de Vrije Schuur. Eén en ander samengevoegd leek het ons leuk om de tentoonstelling een filmisch karakter te geven en deze te laten plaatsvinden in het laatste weekeind van het filmfestival. In het midden van de politieke discussie rondom het verbieden van 'de corrigerende tik' leek SMACK! ons een geschikte titel. Je hoort 'm aankomen. SMACK! toont het werk van acht beeldend kunstenaars wier werk de grenzen onderzoekt tussen filmische verhaalvertelling en beeldende kunst. We bedanken Arnold en alle andere smackers voor hun inzet en bijdragen. Veel plezier bij het bekijken van de tentoonstelling.

Conny de Vugt en Jip Vermond

1. Sabine Stuurman - *Tussentijd / Beyond Time*
2. Coen de Jong I - *Golestān (bloementuin / flowergarden)*
3. Kuin Heuff - *In onderhandeling / Negotiating*
4. Coen de Jong II - *Golestān (bloementuin / flowergarden)*
5. Quinten Smith - *In het lab van Dr. Read / In the lab of Dr Read*
6. Jip Vermond - *Index05*
7. Esther Dijkstra - *P arts*
8. Gerd Westendorp & Miek van Dongen - *Slik / Swallow*
(live performances op 5 en 6 februari om 17.30, 18.30 en 19.30 uur)

7. Jip Vermond

Index05

een interactief werk

Index05 vraagt ons een en ander eens nader te onderzoeken. Om de klus te klaren, kiezen we het beste gereedschap (of kiest het ons?). Na een korte twijfel gaan we toch gerustgesteld op zoek. Er is iets anders dat onthoudt, ordent, rubriceert en toegankelijk maakt voor later. Techniek heeft een heel eigen wijze waarop ze zowel magisch als ontluisterend kan zijn. Wij zijn de scheppers, bedieners, meesters en slaven tegelijk op het moment dat we de juiste knop indrukken. Als iemand maar vertelde welke het is!

Index05

an interactive work

Index05 demands us to inspect this and that closer. To do the job, we choose the best tools (or is it the tool that chooses us?). After a moment of doubt we, reassured after all, start looking. There's something else that remembers, arranges, classifies and makes accessible for later. Technology has its own fashion of being magic and humiliating at the same time. We are creators, operators, masters and slaves in all at the moment that we press the right button. If someone would only tell us which one that is!

8. Miek van Dongen & Gerd Westendorp

Slik

animatie met live muziek driemaal daags in de open lucht: om 17.30, 18.30 en 19.30 uur.

Slik (Swallow)

open-air performance with animation and live music, three times a day at 17.30, 18.30 and 19.30 h.

en ik vond het ook allemaal totaal niet bedreigend en dat het paard zijn paardenbenen inderdaad hopta opzij en daarnaast en daar gaan we naartoe en daar is een groot veld en er zijn bomen, er is een grote kuil wat we duin noemen, dat is een diepe zandkuil met wit zand erin enzo en toen kreeg ik ineens een telefoontje dat ik gewonnen had zeg maar, ja, toen had ik een weekend gewonnen naar landall greenparks en toen kwam de poes binnenlopen en viel op mijn schoot in slaap en dan deden we op een keukentrap, daar hingen we een touw aan met een emmer d'r aan en dan ging de ene daar in zitten in die emmer en die lieten we dan naar beneden zakken en toen ik daar zo lag overspoelde mij het water en ik kon maar twee dingen doen, spugen of doorslikken

and I found the whole thing wasn't threatening at all and that the horse its horse's legs sure enough upsy out of the way and aside and that's where we're going and there's a big field and there are trees, there is a big dip we call dune, that is a deep hollow with white sand in it et cetera and then suddenly I get a call that I had won, say, yes, then I had won a weekend in landall greenparks and then the cat came in and fell asleep on my lap and then we put on a stepladder, we hung a rope to it with a bucket on it and then one of us got into that bucket and we lowered it and as I lay there like that the water washed over me and there were only two things I could do, spit or swallow

Dr. Allan Smith over Dr. Read: 'Een zonderling die aan het virtuele leven prutsde zonder enig doel voor ogen.'

Op een afgelegen plek in Stad X hebben we in de tuin van één van de huizen weer een lab van Dr. Read aangetroffen. Deze drie ruimtes met elk hun eigen merkwaardige karakter, zijn voorlopig voor het publiek gesloten. Ons onderzoeksteam heeft deze plek nog niet onschadelijk gemaakt, zodat u beter niet naar binnen kunt gaan om een aantal van zijn creaturen te bekijken. Het is duidelijk dat deze werelden en creaturen nog niet af waren, toen wij ter plaatse kwamen. Wegens gevaar hebben we de deur voorlopig afgesloten. Betreden geschiedt natuurlijk op eigen risico...

Dr Allan Smith about Dr Read: 'An eccentric who messed around with virtual life without any particular goal'

On a remote spot in City X we, again, discovered a lab of Dr Read in one of the houses. These three spaces, each with their own odd character, are closed to the public for the time being. Our inspection team hasn't cleared the site yet, so we recommend you not to enter it to view some of his creatures. It is evident that these worlds and creatures hadn't been completed yet when we arrived on the spot. We have provisionally secured the door. Trespassing is, of course, at one's own risk...

6. Esther Dijkstra

P arts

foto animatie / DVD in loop met een menu op tv

Het leven op straat wordt in banen geleid door een enorme hoeveelheid verschillende borden. Verschillende borden voor hetzelfde en een scala aan borden met minuscule nuances voor specifieke situaties. Je ziet het niet (meer), tot je er op gaat letten.

P arts

foto animation / DVD in loop with a menu on tv

Life in the streets is directed by an enormous quantity of different signs. Different signs for the same, and a range of signs with minor differences for specific situations. You don't see it (anymore), until you start noticing.

1. Sabine Stuurman

Tussentijd

gefotografeerde documentaire (2005)
DVD / 56 min.

productie, scenario, camera en montage: Sabine Stuurman / cast: J.A. de Gruijter

Statement

Fotografie of film betekent voor mij constructie. Mijn fascinatie gaat uit naar het construeren van beelden die het spanningsveld blootleggen tussen het zichtbare en het niet zichtbare. Beelden die het zichtbare ver sluieren en het niet zichtbare ontsluiten.

Synopsis *Tussentijd*

Mijn oom heeft mij, door mij het afgelopen jaar zijn ziekteproces te laten documenteren, veel geleerd over waar het fotografische beeld als document begint en waar het ophoudt.

De sequentie *Tussentijd* is een audiovisuele en tekstuele interpretatie van zijn ziekte, acute leukemie. Tegelijkertijd is de sequentie onderdeel van mijn onlangs geschreven doctoraalscriptie over context, ruimte en intertekstualiteit in het fotografische en cinematografische beeld.

De sequentie *Tussentijd* maakt als audiovisuele en tekstuele constructie, dat het documentaire fotografische beeld niet afzonderlijk, maar in samenspel met tekst, geluid en montage-techniek, als onderdeel van een nieuw gevormd contextueel geheel, het ziekteproces van mijn oom verbeeldt. Beeldfragmenten van het strand, het ziekenhuis, mijn oom en het huis van mijn oom verbeelden, in relatie tot de tekst- en het geluid, het verloop van zijn ziekte.

De sequentie construeert zo een nieuwe documentaire ruimte, die aan de hand van intertekstualiteit tussen de beeld-, audio- en tekstfragmenten, het fotografische beeld metaforisch betekenissen laat genereren. Waar voor mij het beeld de ernst van de situatie niet weerspiegelt, maar slechts een incompleet beeld van mijn ooms mensonwaardige toestand schetst, laat ik het woord beginnen. Daar waar het woord de ernst van de situatie niet meer verwoordt, begint dat wat is. Dit is niet in woord of beeld te vangen. Zowel het woord als

Beyond Time

photographed documentary (2005)
DVD / 56 min.

production, script, camera & editing: Sabine Stuurman / cast: J.A. de Gruijter

Statement

To me, photography or film mean construction. I construct visual interpretations of situations that reflect emotions or states of mind. The photographic or audio visual space that I create, reveals primary what's visible. Intertextuality between space, context and form unveils secondary - in the mind of the spectator - what's invisible and essential.

Synopsis *Beyond Time*

By allowing me to document the course of his disease, bloodcancer, my uncle taught me a lot about where the photographic image as a document begins and ends.

The sequence *Beyond Time* is an audio-visual and textual interpretation of his illness, acute leukemia. At the same time it is, as part of my recently finished doctoral script, an empiric research after context, space and intertextuality in the photographic and cinematographic image.

The sequence as an audio-visual and textual construction creates a new documentary environment, a different contextual space. Images of the beach, the hospital, my uncle and the living environment of my uncle alternate and represent, in relation to the text and the sound of the sea, the course of my uncle's illness. The intertextuality between these audio, text, and photographic fragments causes that the photographic images generate metaphoric meaning. The context of the images fuses with the context - the visual interpretation of an illness - of the sequence. Where the visual image would only reveal an incomplete portrait of the degrading situation, the text starts. The moment the text is not capable to unveil the pain and the suffering, the reality of the situation takes over. In the end, the documentary images as well as the words, are not capable to reveal this reality

het beeld blijven er namelijk een artistieke interpretatie van. Het fotografische beeld als document functioneert hooguit als tussenruimte - een ruimte die de discrepantie tussen dat wat men interpreteert en dat wat is, soms vereffent, maar niet opheft.

Als zijnde 'work in progress', is deze presentatie de eerste versie.

cause they remain a visual interpretation. This documentary functions as an interspace - a space which settles but not liquidates the gap between interpretation and reality.

Being a work in progress, the sequence is still under construction. This presentation is the first version.

3. Kuin Heuff

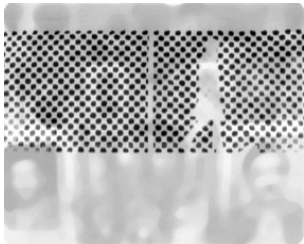
In onderhandeling

Two men in a dia-projectie (2005)

Negotiating

Two men in a slide-projection (2005)

2. & 4. Coen de Jong

Golestān (bloementuin)

lichtbak met duratrans, 140 x 100 cm
video / 6.12 min (2004)

Golestān betekent bloementuin in het Farsi en in Iran worden martelaren gesymboliseerd als bloemen. Met het werk wordt een commentaar gegeven op de zinloosheid van oorlog en geweld door de combinatie van een eenzaam individu, dat al lopend tijd en ruimte afbakt en zacht golvende, digitaal bewerkte beelden van een islamitisch kerkhof.

In de videofilm zien we een architectonische ruimte langzaam vervagen naar poëtisch, golvende beelden van de "bloementuin" (het

Golestān (flowergarden)

light display with slide, 140 x 100 cm
video / 6.12 min (2004)

Golestān means 'flowergarden' in Farsi. In Iran, martyrs are represented by flowers. This work comments on the futility of war and violence by combining the image of a lonely walking individual, marking out time and space, and the gently undulating, digitally processed images of an Islamic cemetery

The video shows how the architectonic space slowly fades to poetic, undulating images of the "flowergarden" (the cemetery), the sound of birds gradually changes into the sound of a

kerkhof), de geluiden van vogels gaan over in het geluid van een hartslag. Achter een gerasterde muur loopt een mensfiguur ritmisch heen en weer. Bij elke voetstap klinkt een luide knal van metaal op metaal en is het kerkhof even als zwart-wit/negatief beeld te zien, waardoor de harde realiteit zichtbaar wordt gemaakt. Aan het eind van de film horen we weer even de vogels die wegfaden en in de beklemmende stilte legt de eenzame figuur nog eenmaal haar weg door de ruimte af. Pas in de aftiteling wordt prijsgegeven dat de beelden zijn opgenomen op het martelarenkerkhof in Esfahan.

heartbeat. A human figure paces rhythmically up and down behind a lattice. With each footstep a loud metallic blow sounds and the image of the cemetery briefly changes in a black and white, negative image, thus visualizing the toughness of reality. At the end of the movie we hear the birds for a moment, fading out and in the heavy silence the lonely figure once more makes its way through space. Only the credits reveal that the images were shot on the martyr's cemetery in Esfahan.

5. Quinten Smith

In het lab van Dr. Read

computeranimatie (2005)

Dr. Read is één van de meest omstrede wetenschappers van Monster3d Incubator. Monster3d Incubator, dat deels een publieksfunctie heeft, houdt zich bezig met het maken van virtuele werelden en hun bewoners, op beperkte oppervlakken. Het ontwikkelen en fabriceren van deze werelden met hun bewoners roept veel kritiek op. En er wordt dan ook, ondanks de idealistische gesprekken die het bedrijf met het publiek voert, regelmatig getwijfeld aan de opzet van deze experimenten. Na enige tijd verdween Dr. Read bij Monster3d Incubator. Regelmatig vindt ons onderzoeksteam de resultaten van zijn experimenten in kelders huizen of schuren. Monster 3d Incubator distantieert zich van deze illegale ruimtes en experimenten.

In the lab of Dr Read

computer animation (2005)

Dr Read is one of the most controversial scientists of Monster3d Incubator. Monster3d Incubator, partly having a public function, occupies itself with the creation of virtual worlds and their inhabitants on limited surfaces. The development and production of these worlds and their inhabitants evokes a lot of criticism. Despite the idealistic conversations the company holds with the public, the purpose of these experiments are indeed regularly questioned. After some time Dr Read disappeared from Monster3d Incubator. Our inspection team frequently encounters results of his experiments in basements, houses or sheds. Monster 3d Incubator dissociates itself from these illegal spaces and experiments.